

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 grudnia 2016 r.

Poz. 2296

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 28 grudnia 2016 r.

w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726 i 2138) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość, szczegółowe warunki i tryb przyznawania i podwyższania dodatków specjalnego, służbowego i motywacyjnego, a także w zależności od występujących okoliczności i tytułu ich wypłaty możliwość obniżania i wstrzymywania tych dodatków;
- 2) wysokość, szczegółowe warunki i tryb przyznawania, podwyższania i obniżania dodatków funkcyjnego oraz kompensacyjnego;
- 3) wysokość i tryb przyznawania i podwyższania dodatku za długoletnią służbę wojskową;
- 4) sposób ustalania wysokości dodatków specjalnego i służbowego w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej oraz okresy służby lub pobierania dodatku uznawane za równorzędne z okresem pobierania dodatków specjalnego lub służbowego;
- 5) szczególne właściwości lub warunki służby wojskowej z tytułu których są wypłacane dodatki specjalne;
- 6) stanowiska służbowe, których zajmowanie i jednostki wojskowe, w których pełnienie służby uprawniają do dodatku służbowego.

§ 2. Kwotą bazową w rozumieniu rozporządzenia jest kwota 1500 zł.

§ 3. Żołnierz zawodowy otrzymujący dodatek o charakterze stałym, w okresie skierowania do pełnienia służby poza granicami państwa, zachowuje prawo do dodatku należnego przed skierowaniem, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do tego dodatku lub jego wysokość.

Rozdział 2

Dodatek specjalny

§ 4. Żołnierze zawodowi otrzymują dodatek specjalny za szczególne właściwości lub warunki pełnienia służby z tytułu:

- 1) wykonywania lotów w składzie załóg wojskowych statków powietrznych;
- 2) wykonywania bezpośredniej obsługi wojskowych statków powietrznych;
- 3) pełnienia służby w składzie załóg jednostek pływających Marynarki Wojennej wychodzących na morze;

- 4) wykonywania prac podwodnych z użyciem sprzętu nurkowego;
- 5) wykonywania skoków ze spadochronem;
- 6) wykonywania zadań polegających na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub szkoleniu w tym zakresie w Jednostce Wojskowej Nr 2305;
- 7) pełnienia służby w Żandarmerii Wojskowej;
- 8) pełnienia służby w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub w Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 9) wykonywania czynności polegających na rozminowywaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych;
- 10) pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych;
- 11) wykonywania zadań ratowniczych oraz związanych z zapobieganiem skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniem.

§ 5. Dodatek specjalny o charakterze stałym, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu od dnia objęcia stanowiska służbowego, a z tytułu o którym mowa w § 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 9 nie wcześniej niż od stwierdzonego w rozkazy dziennym dnia spełnienia przez żołnierza, określonych w odrębnych przepisach, warunków uprawniających do wykonywania czynności, za które przysługuje ten dodatek.

§ 6. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej dodatek ten przysługuje:

- 1) w pełnej wysokości – jeżeli żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym przez okres co najmniej 10 lat;
- 2) w wysokości 1/10 ostatnio pobranej kwoty dodatku specjalnego za każdy rok, w którym żołnierz otrzymywał dodatek specjalny o charakterze stałym – jeżeli żołnierz otrzymywał go przez okres krótszy niż 10 lat, z tym że okres przekraczający sześć miesięcy traktuje się jako pełny rok.

2. W przypadku:

- 1) zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej wskutek ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej, w przypadku gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze, określone w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2014 r. poz. 213 i 1822 oraz z 2016 r. poz. 2138);
- 2) śmierci, zaginięcia lub uznania za zmarłego żołnierza zawodowego

– w uposażeniu żołnierza za ostatni miesiąc pełnienia zawodowej służby wojskowej uwzględnia się pełną wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 i 2, otrzymującego dodatek specjalny na podstawie § 8 ust. 8, § 13 ust. 4, § 16 ust. 7 lub § 18 ust. 5 dla celów ustalenia dodatku specjalnego o charakterze stałym w ostatnim miesiącu pełnienia służby przyjmuje się kwotę dodatku ustaloną odpowiednio z uwzględnieniem § 8 ust. 1 i 2, § 13 ust. 1, § 16 ust. 1 i 2 lub § 18 ust. 1 i 2.

4. W razie śmierci żołnierza, zaginięcia lub uznania za zmarłego, wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa się w decyzji przyznającej odprawę pośmiertną.

§ 7. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który utracił prawo do otrzymywania dodatku specjalnego o charakterze stałym, w ostatnim miesiącu pełnienia zawodowej służby wojskowej przysługuje dodatek specjalny w wysokości obowiązującej w dniu zwolnienia ze służby lub wygaśnięcia stosunku służbowego w związku ze śmiercią żołnierza, zaginięciem lub uznaniem za zmarłego.

2. Ustalenie wysokości dodatku specjalnego o charakterze stałym, obowiązującej w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej lub wygaśnięcia stosunku służbowego, następuje przez:

- 1) określenie wskaźnika relacji ostatniej miesięcznej kwoty dodatku do kwoty bazowej – ustalonych z dnia utraty przez żołnierza prawa do otrzymywania dodatku z tytułu wykonywania czynności, o których mowa w § 4 pkt 1–10; wskaźnik ten wyraża się w procentach z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 2) pomnożenie kwoty bazowej ustalonej na dzień zwolnienia żołnierza ze służby przez wskaźnik relacji, o którym mowa w pkt 1.

3. W zakresie przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, przepisy § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje loty w składzie załóg wojskowych statków powietrznych, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 1,80 – piloci, którzy wykonali powyżej 2000 godzin lotu;
- 2) 1,60 – piloci, którzy wykonali powyżej 1500 godzin do 2000 godzin lotu;
- 3) 1,30 – piloci, którzy wykonali powyżej 1100 godzin do 1500 godzin lotu;
- 4) 1,00 – piloci, którzy wykonali powyżej 750 godzin do 1100 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2500 godzin lotu;
- 5) 0,80 – piloci, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 750 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 2000 godzin do 2500 godzin lotu;
- 6) 0,60 – piloci, którzy wykonali powyżej 300 godzin do 500 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1500 godzin do 2000 godzin lotu;
- 7) 0,50 – piloci, którzy wykonali do 300 godzin lotu, oraz inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 1000 godzin do 1500 godzin lotu;
- 8) 0,40 – inni członkowie załóg, którzy wykonali powyżej 500 godzin do 1000 godzin lotu;
- 9) 0,30 – inni członkowie załóg, którzy wykonali do 500 godzin lotu.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, zwiększa się pilotom, którzy wykonują loty samolotem wielozadaniowym F-16, przez okres:

- 1) do 3 lat – o 0,2;
- 2) od 3 do 6 lat – o 0,4;
- 3) od 6 do 9 lat – o 0,7;
- 4) od 9 do 12 lat – o 1,0;
- 5) powyżej 12 lat – o 1,5.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego wykonującego w trakcie szkolenia wojskowego loty na samolocie wielozadaniowym F-16 niebędącym statkiem powietrznym używanym przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który zgodnie z Indywidualnym rocznym planem szkolenia i treningu w powietrzu oraz na urządzeniach treningowych i symulatorach, zwanym dalej „indywidualnym rocznym planem”, w ciągu roku kalendarzowego wykonuje loty w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin – samolotem naddźwiękowym albo
- 2) 40 godzin – innym wojskowym statkiem powietrznym.

W przypadku pełnienia służby wojskowej na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę godzin lotów przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych, w których żołnierz jest uprawniony do otrzymywania dodatku na zajmowanym stanowisku służbowym. Liczbę godzin lotów zaokrągla się w górę do pełnych godzin.

5. Do liczby godzin lotów, o których mowa w ust. 1 i 4, wlicza się czas lotów:

- 1) w składzie załóg wojskowych statków powietrznych oraz innych niż wojskowe statki powietrzne wykonywanych w ramach wojskowego szkolenia lotniczego w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej;
- 2) w składzie załóg wojskowych statków powietrznych oraz innych niż wojskowe statki powietrzne wykonywanych w okresie pełnienia zawodowej służby wojskowej w trakcie wojskowego szkolenia lotniczego, a w odniesieniu do pilotów – czas lotów wykonanych za sterami statku powietrznego;
- 3) inspektorskich – wykonanych przez żołnierza zawodowego – pilota, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 3.

6. W przypadku wykonywania przez żołnierza zawodowego, w ciągu roku kalendarzowego, lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 4 pkt 2.

7. Dla celów ustalania godzin lotu, o których mowa w ust. 1, czas lotu personelu latającego jest liczony od chwili, gdy statek powietrzny rozpoczyna poruszanie się za pomocą własnej mocy z zamiarem wykonania startu, do chwili wyłączenia silnika po zakończonym locie, a w odniesieniu dla załóg śmigłowców jest liczony od chwili uruchomienia silnika do zatrzymania łopaty wirnika po zakończonym locie, z tym że czas lotu wykonanego:

- 1) statkiem powietrznym realizującym zadania w strefie działań wojennych przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;
- 2) samolotem naddźwiękowym albo śmigłowcem pokładowym lotnictwa Marynarki Wojennej przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 2,0;
- 3) samolotem odrzutowym poddźwiękowym przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5;
- 4) innym niż wymienionym w pkt 1 i 2 śmigłowcem przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,2.

8. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1 i 2, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin lotu określonej w ust. 4, począwszy od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego przyznaje się dodatek specjalny w wysokości:

- 1) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 i 2, za każdą godzinę lotu wykonanego w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – jeżeli żołnierz wykonywał loty wyłącznie samolotem naddźwiękowym;
- 2) 1/40 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 i 2, za każdą godzinę lotu wykonanego w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – w innym przypadku niż określony w pkt 1.

9. Dodatek specjalny, ustalony w sposób określony w ust. 8, wypłaca się żołnierzowi zawodowemu do dnia wykonania liczby godzin lotów określonych w ust. 4, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego. Od dnia 1 stycznia roku następnego dodatek specjalny ustala się w sposób wskazany w ust. 1.

10. Przepisów § 8 ust. 4 i 6 nie stosuje się do żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, zajmującego stanowisko służbowe w jednostce wojskowej powyżej szczebla brygady lotnictwa (skrzydła lotnictwa). Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych określa temu żołnierzowi liczbę godzin lotów, w tym lotów inspektorskich w danym roku kalendarzowym, w celu ujęcia w indywidualnym rocznym planie. W przypadku niewykonania w danym roku kalendarzowym normy godzin lotu, określonej w indywidualnym rocznym planie, przepisy ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio, uwzględniając normę godzin lotu zawartą w indywidualnym rocznym planie.

§ 9. 1. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w § 8 ust. 1, posiadającemu co najmniej dziesięcioletni staż zawodowej służby wojskowej pełnionej w składzie personelu latającego, który wykonał w roku kalendarzowym loty w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 30 godzin – samolotem naddźwiękowym albo
- 2) 40 godzin – innym wojskowym statkiem powietrznym albo
- 3) połowę wymiaru godzin lotów określonych odpowiednio w pkt 1 lub 2, z wyłączeniem lotów inspektorskich – w przypadku pilota, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 1, zajmującego stanowisko służbowe w jednostce wojskowej powyżej szczebla brygady lotnictwa (skrzydła lotnictwa) posiadającemu licencję pilota klasy pierwszej lub mistrzowskiej

– po zakończeniu roku kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny w wysokości 300% kwoty pobieranego dodatku specjalnego o charakterze stałym.

2. Wysokość jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, ulega zwiększeniu o 20% kwoty pobieranego przez żołnierza zawodowego dodatku specjalnego o charakterze stałym, za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w składzie personelu latającego ponad dziesięć lat, nie więcej jednak niż do wysokości 600%.

3. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego lotów różnymi statkami powietrznymi przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 1 pkt 2.

4. Dla celów ustalania jednorazowego dodatku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się staż zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w § 8 ust. 5 pkt 2, pełnionej w składzie personelu latającego oraz kwotę dodatku o charakterze stałym, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2, ustalone na ostatni dzień roku kalendarzowego, za który żołnierzowi zawodowemu jest przyznawany ten dodatek.

5. Jednorazowy dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się również żołnierzowi zawodowemu, który w trakcie roku kalendarzowego został zwolniony ze stanowiska służbowego, o którym mowa w § 8 ust. 1, i wyznaczony na

stanowisko, na którym nie ma obowiązku wykonywania lotów, lub przeniesiony do rezerwy kadrowej. Dodatek ustala się na podstawie stażu zawodowej służby wojskowej w składzie załóg wojskowych statków powietrznych oraz innych niż wojskowe statki powietrzne, o których mowa w § 8 ust. 5 pkt 2, oraz kwoty dodatku o charakterze stałym, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2, ustalone na ostatni dzień zajmowania stanowiska służbowego. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który w trakcie miesiąca kalendarzowego wykonał loty oznaczone statusem HEAD, po zakończeniu miesiąca kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

FUNKCJE PEŁNIONE NA POKŁADZIE STATKU POWIETRZNEGO	MNOŻNIK KWOTY BAZOWEJ, W ZALEŻNOŚCI OD LICZBY GODZIN WYKONANYCH LOTÓW				
	powyżej 750 do 1000	powyżej 1000 do 1500	powyżej 1500 do 2000	powyżej 2000 do 3000	powyżej 3000
dowódca statku powietrznego	do 0,8	do 0,9	do 1,1	do 1,2	do 1,5
drugi pilot	do 0,6	do 0,7	do 0,9	do 1,1	do 1,2
nawigator pokładowy	do 0,4	do 0,5	do 0,7	do 0,8	do 1,0
technik (inżynier) pokładowy	do 0,2	do 0,3	do 0,4	do 0,5	do 0,7

2. Przy określaniu wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się liczbę lotów wykonanych w trakcie miesiąca kalendarzowego, poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza zawodowego oraz uprawnienia lotnicze posiadane przez niego, stopień trudności i złożoności wykonywanych zadań służbowych, a także uciążliwości i zagrożenia, które wystąpiły w trakcie wykonywania lotów.

§ 11. Żołnierzowi zawodowemu – dowódcy statku powietrznego, za każdy lot pokazowy wykonany statkiem powietrznym należącym do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie opracowanej przez organizatora lotu pokazowego dokumentacji pokazów lotniczych, po zakończeniu miesiąca kalendarzowego przyznaje się jednorazowy dodatek specjalny, ustalony przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej 0,2.

§ 12. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 8, który wykonuje loty w składzie załogi wojskowego statku powietrznego, przyznaje się za każdą godzinę lotu dodatek specjalny w wysokości 1/30 najniższej miesięcznej kwoty dodatku specjalnego należnego pilotowi lub innemu członkowi załogi, w wysokości określonej odpowiednio w § 8 ust. 1 pkt 7 lub 9.

§ 13. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje bezpośrednią obsługę wojskowych statków powietrznych, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym ustalony, przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) do 0,10 – jeżeli pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku do 10 lat;
- 2) do 0,20 – jeżeli pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku od 10 do 20 lat;
- 3) do 0,30 – jeżeli pełnił służbę wojskową na stanowiskach objętych prawem do dodatku powyżej 20 lat.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,10 żołnierzom zawodowym wykonującym bezpośrednią obsługę samolotów wielozadaniowych F-16 lub śmigłowców pokładowych lotnictwa Marynarki Wojennej albo statków powietrznych przeznaczonych do wykonywania zadań transportu powietrznego o statusie HEAD.

3. Stanowiskami służbowymi objętymi prawem do dodatku, o którym mowa w ust. 1, są stanowiska służbowe w pododdziałach technicznych jednostek wojskowych, w których dokonuje się obsługi wojskowych statków powietrznych, oznaczone w etatach jednostek wojskowych cechą korpusu osobowego sił powietrznych – 22, cechą grupy osobowej inżynierjno-lotniczej – J.

4. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza oraz uprawnienia posiadane przez niego w zakresie obsługi statków powietrznych, stopień trudności i złożoności wykonywanych zadań, liczbę podległych lub nadzorowanych żołnierzy, a także uciążliwości i zagrożenia związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 14. 1. Żołnierz zawodowy zajmujący etatowe stanowisko służbowe w składzie załogi jednostki pływającej Marynarki Wojennej, który wypływa na morze na tej lub innej jednostce pływającej Marynarki Wojennej, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

RODZAJ JEDNOSTKI PŁYWAJĄCEJ	MNOŻNIK KWOTY BAZOWEJ, W ZALEŻNOŚCI OD CZASU SŁUŻBY W SKŁADACH ETATOWYCH ZAŁÓG JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH		
	do 5 lat	powyżej 5 lat do 10 lat	powyżej 10 lat
Grupa I – OKRĘTY BOJOWE – Okręty Podwodne	0,40	0,50	0,60
Grupa I – OKRĘTY BOJOWE – Zasadnicze Nawodne Okręty Bojowe – Patrolowe Jednostki Pływające – Okręty Wojny Minowej – Desantowe Jednostki Pływające Grupa II – JEDNOSTKI POMOCNICZE – Okręty Wsparcia i Zabezpieczenia Bojowego – Zbiornikowce – Okręty Zabezpieczenia Bazowania	0,20	0,30	0,40
Grupa III – BAZOWE ŚRODKI PŁYWAJĄCE – Kutry Zabezpieczenia Specjalistycznego – Barki – Inne Jednostki Pomocnicze GRUPA IV – JACHTY MARYNARKI WOJENNEJ	0,15	0,20	0,30

2. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w składzie załogi jednostki pływającej Marynarki Wojennej przebywa na morzu w łącznym wymiarze nie niższym niż 30 dni w ciągu roku kalendarzowego, w czasie nie krótszym niż 6 godzin dziennie. W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę dni przebywania na morzu przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych zajmowania stanowiska służbowego. Liczbę dni przebywania na morzu zaokrągla się w górę do pełnego dnia. Czas przebywania jednostki pływającej Marynarki Wojennej na morzu jest liczony od chwili minięcia głowic falochronów wejściowych do portu przy wyjściu na morze do chwili minięcia tych głowic przy wejściu do portu.

3. Do czasu służby w składach etatowych załóg jednostek pływających Marynarki Wojennej, o którym mowa w ust. 1, oraz do czasu przebywania na morzu, o którym mowa w ust. 2, wlicza się odpowiednio czas służby w składach etatowych załóg jednostek pływających oraz dni przebywania na morzu w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

4. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego wypływał na jednostkach pływających Marynarki Wojennej na morze w wymiarze niższym niż określony w ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej w ust. 1, za każdy dzień w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w którym żołnierz wypływał na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dziennie. Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 14, który wykonuje czynności służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej, przyznaje się za każdy dzień zaokrętowania połączonego z wypłynięciem na morze na czas nie krótszy niż 6 godzin dodatek w wysokości 1/30 najniższej miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 14 ust. 1, uzależnionej od rodzaju jednostki pływającej, na której żołnierz wykonywał obowiązki służbowe.

§ 16. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje prace podwodne z użyciem sprzętu nurkowego, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,60 – jeżeli wykonał prace podwodne w łącznym wymiarze powyżej 1500 godzin;
- 2) 0,50 – jeżeli wykonał prace podwodne w łącznym wymiarze powyżej 1000 do 1500 godzin;

- 3) 0,40 – jeżeli wykonał prace podwodne w łącznym wymiarze powyżej 500 do 1000 godzin;
- 4) 0,30 – jeżeli wykonał prace podwodne w łącznym wymiarze do 500 godzin.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się:

- 1) o 0,30 żołnierzom zawodowym wykonującym w sprzęcie nurkowym głębokie nurkowania i prace podwodne pod powierzchnią wody lub w komorach hiperbarycznych na głębokościach większych niż 50 metrów;
- 2) od 0,10 do 0,30 żołnierzom zawodowym pełniącym funkcję kierowników prac podwodnych;
- 3) od 0,10 do 0,40 żołnierzom zawodowym pełniącym funkcję kierownika podwodnych działań: bojowych, minerskich, inżynierskich i ratowniczych.

Łączna suma zwiększeń nie może przekraczać 0,60 mnożnika kwoty bazowej.

3. Dodatek specjalny w wysokości określonej w ust. 1 przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach wykonywania prac podwodnych w ciągu roku kalendarzowego przebywa pod powierzchnią wody w wymiarze nie niższym niż:

- 1) 15 godzin wykonując w sprzęcie nurkowym nurkowania głębokie i prace podwodne pod powierzchnią wody lub w komorach hiperbarycznych na głębokościach większych niż 50 metrów;
- 2) 30 godzin w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 45 godzin w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę godzin wykonywania prac podwodnych z użyciem sprzętu nurkowego, przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych, w których żołnierz jest uprawniony do otrzymywania dodatku na zajmowanym stanowisku służbowym. Liczbę godzin wykonywania prac podwodnych z użyciem sprzętu nurkowego zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

4. W przypadku wykonywania w ciągu roku kalendarzowego przez żołnierza zawodowego prac podwodnych w różnym sprzęcie nurkowym przyjmuje się normę godzin określoną w ust. 3 pkt 3, z tym że czas pobytu pod powierzchnią wody:

- 1) w sprzęcie nurkowym przy wykonywaniu nurkowania głębokiego i prac podwodnych pod powierzchnią wody lub w komorach hiperbarycznych na głębokościach większych niż 50 metrów przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 3,0;
- 2) w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo o zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej przelicza się przy zastosowaniu współczynnika 1,5.

5. Do czasu wykonywania prac podwodnych, o którym mowa w ust. 1 i 3, wlicza się czas wykonywania prac podwodnych z użyciem sprzętu nurkowego w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

6. Dla celów ustalania łącznego czasu wykonywania prac podwodnych, o którym mowa w ust. 1, czas przebywania pod powierzchnią wody jest liczony od chwili rozpoczęcia zanurzania pod powierzchnię wody do chwili zakończenia wynurzenia spod powierzchni wody. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby godzin prac podwodnych, określonych w ust. 3 albo w ust. 4, począwszy od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego przyznaje się dodatek specjalny w wysokości:

- 1) 1/15 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę prac podwodnych w okresie poprzedniego roku kalendarzowego – jeżeli żołnierz wykonywał zadania w sprzęcie nurkowym wykonując głębokie nurkowania i prace podwodne pod powierzchnią wody lub w komorach hiperbarycznych na głębokościach większych niż 50 metrów;
- 2) 1/30 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę prac podwodnych w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w autonomicznych aparatach nurkowych o zamkniętym obiegu tlenu albo zamkniętym lub półzamkniętym obiegu mieszaniny oddechowej;
- 3) 1/45 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1, za każdą godzinę prac podwodnych w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w sprzęcie nurkowym zasilanym sprężonym powietrzem.

Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 16, który wykonuje prace podwodne z użyciem sprzętu nurkowego albo w warunkach sztucznie podwyższonego ciśnienia atmosferycznego, przyszuje się za każdą godzinę wykonywania tych prac dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku specjalnego wypłacanej żołnierzowi na podstawie § 16 ust. 1 pkt 4.

§ 18. 1. Żołnierz zawodowy, który w ramach obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym wykonuje skoki ze spadochronem, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,45 – jeżeli wykonał powyżej 1000 skoków ze spadochronem;
- 2) 0,40 – jeżeli wykonał powyżej 500 do 1000 skoków ze spadochronem;
- 3) 0,35 – jeżeli wykonał powyżej 300 do 500 skoków ze spadochronem;
- 4) 0,30 – jeżeli wykonał powyżej 100 do 300 skoków ze spadochronem;
- 5) 0,20 – jeżeli wykonał do 100 skoków ze spadochronem.

2. Mnożniki kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 0,30 żołnierzowi zawodowemu pełniącemu służbę w charakterze wojskowego instruktora spadochronowego.

3. Dodatek specjalny w wysokości wynikającej z ust. 1 i 2 przyszuje się żołnierzowi zawodowemu, który w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym wykonuje w ciągu roku kalendarzowego co najmniej:

- 1) 20 skoków ze spadochronem – jeżeli pełni on służbę w charakterze wojskowego instruktora spadochronowego;
- 2) 5 skoków ze spadochronem – innemu żołnierzowi.

W przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym, o którym mowa w ust. 1, przez część roku kalendarzowego, przyjmuje się liczbę skoków ze spadochronem przypadającą proporcjonalnie do okresu pełnych miesięcy kalendarzowych, w których żołnierz jest uprawniony do otrzymywania dodatku na zajmowanym stanowisku służbowym. Liczbę skoków ze spadochronem zaokrągla się w górę do pełnych jedności.

4. Do liczby wykonanych skoków ze spadochronem, o których mowa w ust. 1 i 3, wlicza się skoki ze spadochronem wykonane w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym w okresie pełnienia czynnej służby wojskowej przed powołaniem do zawodowej służby wojskowej.

5. Żołnierzowi zawodowemu otrzymującemu dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1 i 2, który w okresie roku kalendarzowego nie wykonał liczby skoków określonej w ust. 3, począwszy od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego przyszuje się dodatek specjalny w wysokości:

- 1) 1/20 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 i 2 za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, jeżeli żołnierz pełni służbę w charakterze instruktora spadochronowego;
- 2) 1/5 miesięcznej stawki dodatku określonej na podstawie ust. 1 za każdy skok wykonany w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w innym niż określony w pkt 1 przypadku.

Przepis § 8 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

§ 19. Żołnierzowi zawodowemu nieuprawnionemu do dodatku specjalnego, o którym mowa w § 18, przyszuje się za każdy skok ze spadochronem wykonany w trakcie szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym dodatek specjalny w wysokości 1/30 miesięcznej stawki dodatku, wypłacanej żołnierzom na podstawie § 18 ust. 1 pkt 5.

§ 20. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w Jednostce Wojskowej Nr 2305, który wykonuje zadania polegające na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub uczestniczy w szkoleniu w tym zakresie, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

RODZAJ ZAJMOWANEGO STANOWISKA SŁUŻBOWEGO, ZE WZGLĘDU NA STOPIEŃ ETATOWY STANOWISKA	MNOŻNIK KWOTY BAZOWEJ, W ZALEŻNOŚCI OD CZASU SŁUŻBY PEŁNIONEJ W JEDNOSTCE WOJSKOWEJ NR 2305		
	do 3 lat	powyżej 3 lat do 6 lat	powyżej 6 lat
stanowisko przewidziane dla oficera starszego	od 1,10 do 1,30	od 1,40 do 1,80	od 1,90 do 2,20
stanowisko przewidziane dla oficera młodszego	od 0,90 do 1,10	od 1,20 do 1,30	od 1,40 do 1,60
stanowisko przewidziane dla podoficera lub szeregowego zawodowego	od 0,80 do 0,90	od 1,00 do 1,10	od 1,20 do 1,40

3. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, stopień trudności i złożoności powierzanych zadań, liczbę podległych żołnierzy oraz stopień niebezpieczeństwa utraty przez niego zdrowia lub życia, inne uciążliwości i niebezpieczeństwa związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego, a także poziom wykształcenia wojskowego i specjalistycznego żołnierza.

§ 21. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w Żandarmerii Wojskowej zajmujący stanowisko służbowe określone grupą osobową operacyjno-rozpoznawczą lub dochodzeniowo-śledczą, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej do 0,60.

2. Żołnierz zawodowy pełniący służbę w Oddziale Specjalnym Żandarmerii Wojskowej w Warszawie, który wykonuje zadania polegające na bezpośrednim fizycznym zwalczaniu terroryzmu lub uczestniczy w szkoleniu w tym zakresie, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w tabeli.

RODZAJ ZAJMOWANEGO STANOWISKA SŁUŻBOWEGO, ZE WZGLĘDU NA STOPIEŃ ETATOWY STANOWISKA	MNOŻNIK KWOTY BAZOWEJ, W ZALEŻNOŚCI OD CZASU SŁUŻBY PEŁNIONEJ W ODDZIALE SPECJALNYM ŻANDARMERII WOJSKOWEJ W WARSZAWIE		
	do 3 lat	powyżej 3 lat do 6 lat	powyżej 6 lat
stanowisko przewidziane dla oficera starszego	od 1,10 do 1,30	od 1,40 do 1,80	od 1,90 do 2,20
stanowisko przewidziane dla oficera młodszego	od 0,90 do 1,10	od 1,20 do 1,30	od 1,40 do 1,60
stanowisko przewidziane dla podoficera lub szeregowego zawodowego	od 0,80 do 0,90	od 1,00 do 1,10	od 1,20 do 1,40

3. Żołnierz zawodowy pełniący służbę wojskową w Żandarmerii Wojskowej, na innym stanowisku służbowym niż wymienione w ust. 1, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) do 0,20 – jeżeli pełnił on zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w Żandarmerii Wojskowej do 10 lat;
- 2) do 0,30 – jeżeli pełnił on zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w Żandarmerii Wojskowej powyżej 10 lat.

4. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1 i 3, uwzględnia się stopień trudności i złożoności powierzanych zadań oraz efekty uzyskiwane w trakcie ich realizowania, a także poziom doświadczenia i wykształcenia specjalistycznego żołnierza.

5. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia się sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, stopień trudności i złożoności powierzanych zadań, liczbę podległych żołnierzy oraz stopień niebezpieczeństwa utraty przez niego zdrowia lub życia, inne uciążliwości i niebezpieczeństwa związane z realizacją zadań wynikających z zajmowanego stanowiska służbowego, a także poziom wykształcenia wojskowego i specjalistycznego żołnierza.

§ 22. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę wojskową w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego otrzymuje miesięczny dodatek specjalny w wysokości od 0,04 do 2,5 kwoty bazowej.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, zakres tych obowiązków oraz posiadane kwalifikacje zawodowe.

§ 23. 1. Żołnierz zawodowy pełniący służbę wojskową w etatowych patrolach rozminowania, który wykonuje czynności polegające na rozminowywaniu terenu lub jego oczyszczaniu z przedmiotów wybuchowych albo niebezpiecznych, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym do wysokości 0,60 kwoty bazowej.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się stopień niebezpieczeństwa utraty zdrowia lub życia oraz inne uciążliwości i niebezpieczeństwa w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, a także poziom wykształcenia specjalistycznego żołnierza.

§ 24. 1. Żołnierz zawodowy, który zajmuje stanowisko służbowe, na którym występują warunki szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe, otrzymuje dodatek specjalny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,05;

- 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,06;
- 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,08;
- 4) przy czwartym stopniu szkodliwości lub uciążliwości – 0,12.

2. Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe, są stanowiska, z których zakresu zadań wynika konieczność wykonywania obowiązków służbowych przez co najmniej połowę obowiązującego miesięcznego czasu służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, których wykaz jest określony w załączniku do rozporządzenia.

3. Dodatek specjalny, o którym mowa w ust. 1, za służbę pełnioną w warunkach określonych w pkt 1 ppkt 1, 2, 4, 7 i 11, pkt 2 ppkt 1, 2, 4 i 6 oraz w pkt 4 ppkt 9 załącznika do rozporządzenia, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu, jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255).

4. Zaliczenia stanowisk służbowych do określonego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości dokonuje dowódca jednostki wojskowej na podstawie protokołu powołanej w tym celu komisji, określającego stanowiska służbowe oraz stopień szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości występujący na tych stanowiskach oraz przeciętny miesięczny wymiar czasu służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych na tych stanowiskach.

5. Wypłatę dodatku specjalnego, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się po osiągnięciu poprawy warunków służby, potwierdzonej pomiarami środowiskowymi lub po wyeliminowaniu czynników, które stanowiły uzasadnienie dla przyznania dodatku.

§ 25. Żołnierzowi zawodowemu wykonującemu poza macierzystą jednostką wojskową zadania związane z bezpośrednim udziałem w zapobieganiu skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniu albo zadania ratownicze przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 0,03 kwoty bazowej za każdą rozpoczętą dobę wykonywania tych zadań.

Rozdział 3

Dodatek służbowy

§ 26. 1. Żołnierz zawodowy otrzymuje dodatek służbowy o charakterze stałym z tytułu zajmowania stanowiska służbowego, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) dowódcy batalionu, dywizjonu, eskadry, okrętu II rangi lub grupy okrętów albo głównego księgowego w jednostce sektora finansów publicznych realizującej wydatki publiczne, komendanta szkoły podoficerskiej – od 0,10 do 0,30;
- 2) dowódcy kompanii, baterii, klucza, szwadronu, grupy pomocniczych jednostek pływających lub grupy ratownictwa morskiego albo okrętu III lub IV rangi – od 0,05 do 0,20;
- 3) szefa pododdziału wymienionego w pkt 1 lub 2 albo bosmana okrętowego – od 0,03 do 0,05;
- 4) lekarza lub lekarza dentysty:
 - a) w wojskowej komisji lekarskiej – od 0,70 do 1,00,
 - b) w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, w dowództwach Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowództwie Garnizonu Warszawa, Dowództwie Wojsk Obrony Terytorialnej, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej – od 0,10 do 0,30;
 - c) w jednostce wojskowej pokrywającej wydatki z budżetu państwa, innej niż wymienionej w lit. b – od 0,30 do 0,50,
- 5) kontrolera ruchu lotniczego – od 0,30 do 0,60;
- 6) nawigatora naprowadzania albo wysuniętego nawigatora naprowadzania lotnictwa – od 0,20 do 0,60;
- 7) szefa służby w wydziale materiałowym (sekcji materiałowej) albo w wydziale technicznym (sekcji technicznej) wojskowego oddziału gospodarczego, bazy lotnictwa, komendy portu wojennego, brygady logistycznej, oddziału zabezpieczenia oraz szefa sekcji w wydziale materiałowym albo wydziale technicznym regionalnej bazy logistycznej – od 0,10 do 0,25;
- 8) w Jednostce Wojskowej Nr 5949 lub w Jednostce Wojskowej Nr 3860, oznaczonego cechą korpusu osobowego kryptologii i cyberbezpieczeństwa – 29, cechą grupy osobowej kryptologii – A albo cechą grupy osobowej cyberbezpieczeństwa – B – do 0,60;
- 9) w Inspektoracie Uzbrojenia, wykonującemu czynności w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego – od 0,50 do 1,00.

10) w korpusie osobowym sprawiedliwości i obsługi prawnej:

a) radcy prawnego:

- w jednostce wojskowej do szczebla dywizji – 0,20,
- w dowództwach Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowództwie Garnizonu Warszawa, Dowództwie Wojsk Obrony Terytorialnej, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej – 0,40,
- w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej – 0,60,

b) referenta prawnego:

- w jednostce wojskowej do szczebla dywizji – 0,10,
- w dowództwach Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowództwie Garnizonu Warszawa, Dowództwie Wojsk Obrony Terytorialnej, Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej – 0,20,
- w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej – 0,30.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) w przypadkach, o których mowa w pkt 1–8, charakter i zakres zadań realizowanych przez jednostkę organizacyjną, liczbę podległych żołnierzy i pracowników wojska, a także stopień wywiązywania się żołnierza z powierzonych zadań oraz posiadane przez żołnierza kwalifikacje;
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 9, charakter i zakres wykonywanych czynności i odpowiedzialności, wartość zamówień, stopień trudności i złożoności czynności, sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, w tym efektywność i rzetelność podejmowanych działań w ramach przygotowywanych lub prowadzonych postępowań.

3. Stanowiskami służbowymi lekarzy i lekarzy dentystów, w rozumieniu ust. 1 pkt 4, są stanowiska służbowe, które w etatach oznaczono cechą korpusu osobowego medycznego – 40 oraz cechą grupy osobowej lekarzy – A lub lekarzy dentystów – B, bez względu na nazwę tych stanowisk.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu posiadającemu prawo wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty.

5. Stanowiskami służbowymi kontrolerów ruchu lotniczego w rozumieniu ust. 1 pkt 5 są stanowiska służbowe, które w etatach jednostek wojskowych oznaczono cechą korpusu osobowego sił powietrznych – 22 oraz cechą grupy osobowej ruchu lotniczego E.

6. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu posiadającemu licencję wojskowego kontrolera ruchu lotniczego co najmniej z jednym uprawnieniem na okres nie dłuższy niż czas ważności uprawnienia wpisanego do licencji.

7. Mnożniki kwoty bazowej określone w ust. 1 pkt 5 zwiększa się żołnierzowi zawodowemu z tytułu posiadania każdego kolejnego wpisanego do licencji:

- 1) uprawnienia – o 0,20;
- 2) uprawnienia uzupełniającego instruktorskiego – o 0,50.

8. W przypadku utraty ważności uprawnień wpisanych do licencji lub ich czasowego zawieszenia, mnożnik kwoty bazowej, o którym mowa w ust. 7, ulega obniżeniu:

- 1) o 0,20 za każde uprawnienie;
- 2) o 0,50 za uprawnienie uzupełniające instruktorskie.

9. W przypadku odsunięcia kontrolera ruchu lotniczego od pracy operacyjnej związanego z danym uprawnieniem wstrzymuje się wypłatę dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 lub w ust. 7, od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym nastąpiło odsunięcie do dnia wznowienia lub przywrócenia przedmiotowego uprawnienia.

10. Stanowiskami służbowymi nawigatora naprowadzania albo wysuniętego nawigatora naprowadzania lotnictwa, w rozumieniu ust. 1 pkt 6, są stanowiska służbowe, które w etatach jednostek wojskowych oznaczono cechą korpusu osobowego sił powietrznych – 22 oraz cechą grupy osobowej nawigatorów naprowadzania – C, oraz symbolem specjalności wojskowej nawigator naprowadzania – 02 lub 22 albo symbolem specjalności wojskowej – 04 lub 24.

11. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu na czas posiadania wymaganych kwalifikacji i uprawnień nawigatora naprowadzania lub wysuniętego nawigatora naprowadzania lotnictwa.

12. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 lit. a, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu zajmującemu stanowisko służbowe oznaczone cechą korpusu osobowego sprawiedliwości i obsługi prawnej – 46, cechą grupy osobowej obsługi prawnej – C oraz cechą specjalności wojskowej – 02, bez względu na nazwę zajmowanego stanowiska służbowego, który posiada aktualne prawo wykonywania zawodu radcy prawnego.

13. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 lit. b, przyznaje się żołnierzowi zawodowemu zajmującemu stanowisko służbowe oznaczone cechą korpusu osobowego sprawiedliwości i obsługi prawnej – 46, cechą grupy osobowej obsługi prawnej – C oraz cechą specjalności wojskowej – 01 i 03, bez względu na nazwę stanowiska, który ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 lit. b tiret drugie lub trzecie, zwiększa się o 0,10 żołnierzom zawodowym posiadającym aktualne prawo wykonywania zawodu radcy prawnego albo ukończoną aplikację legislacyjną.

§ 27. 1. Żołnierz zawodowy otrzymuje dodatek służbowy o charakterze stałym, z tytułu pełnienia służby w następujących jednostkach organizacyjnych, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) w ataszacie obrony przy przedstawicielstwie dyplomatycznym Rzeczypospolitej Polskiej – do 0,50;
- 2) w Oddziale Specjalnym Żandarmerii Wojskowej w Warszawie – do 0,30;
- 3) w Jednostce Wojskowej Nr 4101 albo w Jednostce Wojskowej Nr 4026 – do 0,60;
- 4) w Inspektoracie Wojsk Specjalnych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowództwie Komponentu Wojsk Specjalnych, Centrum Operacji Specjalnych Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, w Jednostce Wojskowej Nr 2305, Jednostce Wojskowej 3940, Jednostce Wojskowej Nr 4724, 7 eskadrze działań specjalnych – do 0,30;
- 5) w kompanii reprezentacyjnej Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego lub w Orkiestrze Reprezentacyjnej Wojska Polskiego – do 0,20.

2. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1, przepis § 26 ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 28. 1. Dodatek służbowy, o którym mowa w § 26 ust. 1 pkt 1–4 i 7–9 i § 27, przyznaje się od dnia objęcia przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego.

2. W zakresie przyznawania dodatku służbowego, w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej, przepisy § 6 i § 7 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Dodatek za długoletnią służbę wojskową

§ 29. 1. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się dodatek za długoletnią służbę wojskową o charakterze stałym, w wysokości:

- 1) po trzech latach służby wojskowej – 3%,
- 2) po sześciu latach służby wojskowej – 6%,
- 3) po dziewięciu latach służby wojskowej – 9%,
- 4) po dwunastu latach służby wojskowej – 12%,
- 5) po piętnastu latach służby wojskowej – 15%

– należnego uposażenia zasadniczego.

2. Dodatek określony w ust. 1 pkt 5 zwiększa się o kwotę 1% należnego uposażenia zasadniczego za każdy kolejny rok służby wojskowej pełnionej ponad piętnaście lat, nie więcej jednak niż do wysokości 35% po 35 latach służby wojskowej.

§ 30. W decyzji o przyznaniu dodatku za długoletnią służbę wojskową podaje się wartość procentową i kwotową tego dodatku na dzień objęcia stanowiska służbowego oraz wyrażone w procentach przewidywane zwiększenie tego dodatku, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Rozdział 5

Dodatek motywacyjny

§ 31. 1. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”, przyznaje się dodatek motywacyjny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) 0,07 – posiadający trzecią klasę kwalifikacyjną;
- 2) 0,10 – posiadający drugą klasę kwalifikacyjną;
- 3) 0,17 – posiadający pierwszą klasę kwalifikacyjną;
- 4) 0,27 – posiadający mistrzowską klasę kwalifikacyjną.

2. W przypadku wyznaczenia żołnierza zawodowego posiadającego odpowiedni rodzaj klasy kwalifikacyjnej na stanowisko służbowe oznaczone inną specjalnością wojskową, do czasu uzyskania klasy kwalifikacyjnej w dotychczasowym rodzaju o specjalności zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym, uznaje się go za spełniającego warunek posiadania klasy kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 4 ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po objęciu stanowiska służbowego, którą oznaczono zajmowane przez niego stanowisko służbowe.

3. W przypadku uzyskania przez żołnierza klas kwalifikacyjnych w specjalnościach wojskowych zgodnych z zajmowanym stanowiskiem służbowym, w razie oznaczenia stanowiska służbowego więcej niż jedną specjalnością wojskową, żołnierzowi przysługuje jeden dodatek motywacyjny, w wysokości ustalonej dla posiadanej najwyższej klasy kwalifikacyjnej.

§ 32. 1. Dodatek, o którym mowa w § 31 ust. 1, wstrzymuje się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym:

- 1) opinia służbowa, w której wystawiono żołnierzowi ogólną ocenę niższą niż dobra, stała się ostateczna;
- 2) wydano decyzję (rozkaz) o utracie przez żołnierza zawodowego posiadanej trzeciej klasy kwalifikacyjnej;
- 3) żołnierz zawodowy w nakazanym terminie nie potwierdził posiadanej trzeciej klasy kwalifikacyjnej.

2. Dodatek, o którym mowa w § 31 ust. 1, obniża się od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym:

- 1) wydano decyzję (rozkaz) o utracie przez żołnierza zawodowego posiadanej klasy kwalifikacyjnej o specjalności wojskowej zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym,
- 2) żołnierz zawodowy w nakazanym terminie nie potwierdził posiadanej klasy kwalifikacyjnej o specjalności wojskowej zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym,
- 3) żołnierz zawodowy w nakazanym terminie nie uzyskał wyższej klasy kwalifikacyjnej i nie potwierdził jednocześnie posiadanej klasy kwalifikacyjnej

– jeżeli żołnierz posiadał wyższą niż trzecia klasę kwalifikacyjną.

Rozdział 6

Dodatek funkcyjny

§ 33. 1. Żołnierzowi zawodowemu przyznaje się dodatek funkcyjny o charakterze stałym, ustalony przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej:

- 1) w razie powierzenia funkcji organu jednoosobowego uczelni wojskowej lub jego zastępcy – do 2,2;
- 2) w razie powierzenia funkcji kierownika jednostki organizacyjnej tej uczelni lub jego zastępcy – do 1,5.

2. Żołnierzowi zawodowemu, któremu powierzono w instytucie badawczym pełnienie funkcji, w trybie określonym w art. 25a ustawy, przyznaje się dodatek funkcyjny, ustalony przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej – do 1,6.

3. Ustalając wysokość dodatku funkcyjnego, uwzględnia się wielkość jednostki organizacyjnej, którą kieruje żołnierz zawodowy, oraz zakres obowiązków i odpowiedzialności, sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz posiadane kwalifikacje zawodowe, a także:

- 1) w razie powierzenia funkcji prorektora, o której mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16C;
- 2) w razie powierzenia funkcji dziekana lub dyrektora instytutu, o których mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16B;
- 3) w razie powierzenia funkcji prodziekana, o której mowa w ust. 1 pkt 1, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16A;
- 4) w razie powierzenia funkcji dyrektora instytutu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16A;
- 5) w razie powierzenia funkcji kierownika zakładu lub katedry albo zastępcy dyrektora instytutu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 16;
- 6) w razie powierzenia innych niż wymienione w pkt 4 i 5 funkcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, że stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na zajmowanym stanowisku łącznie z dodatkiem funkcyjnym nie może przekraczać stawki uposażenia zasadniczego określonej dla grupy uposażenia 15C;

4. W razie powierzenia żołnierzowi zawodowemu więcej niż jedną funkcję, stawka uposażenia zasadniczego otrzymywanego na danym stanowisku, łącznie z dodatkiem funkcyjnym, nie może być wyższa od stawki uposażenia zasadniczego określonej dla powierzonej żołnierzowi funkcji, dla której określono najwyższą grupę uposażenia.

5. Przy przyznawaniu żołnierzowi zawodowemu dodatku funkcyjnego, uwzględnia się charakter zadań realizowanych przez jednostkę organizacyjną, liczbę podległych żołnierzy i pracowników wojska, a także stopień wywiązywania się żołnierza z powierzonych zadań.

6. W przypadku wyznaczenia żołnierza zawodowego otrzymującego dodatek funkcyjny na stanowisko służbowe w trybie przewidzianym w art. 42d ustawy, wysokość dodatku funkcyjnego ulega obniżeniu o wysokość przyznanego dodatku kompensacyjnego, a uposażenie żołnierza otrzymywane na zajmowanym stanowisku służbowym wraz z dodatkami funkcyjnym i kompensacyjnym nie może przekroczyć stawki uposażenia zasadniczego, wskazanej w ust. 3 pkt 1–6.

Rozdział 7

Dodatek kompensacyjny

§ 34. 1. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe w trybie art. 42d ustawy, od dnia objęcia obowiązków na wyższym stanowisku służbowym, przysaje się dodatek kompensacyjny o charakterze stałym.

2. Wysokość dodatku kompensacyjnego stanowi różnicę między stawką uposażenia zasadniczego należnego żołnierzowi zawodowemu na zajmowanym stanowisku służbowym a stawką uposażenia zasadniczego otrzymywaną na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym.

3. W przypadku mianowania żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy, który jest niższy od stopnia etatowego zajmowanego przez żołnierza stanowiska służbowego, wysokość dodatku kompensacyjnego, stanowi różnicę między stawką uposażenia zasadniczego należnego na zajmowanym stanowisku służbowym a stawką uposażenia zasadniczego w wysokości odpowiadającej najwyższej grupie uposażenia dla posiadanego stopnia wojskowego.

4. Dodatek kompensacyjny ulega podwyższeniu w przypadku podwyższenia stawki uposażenia zasadniczego zajmowanego stanowiska służbowego.

5. Dodatku kompensacyjnego nie wypłaca się w przypadku mianowania żołnierza zawodowego na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu zajmowanego stanowiska służbowego.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 35. Do celów wypłaty dodatków, o których mowa w § 6 ust. 1 lub § 7 ust. 1, okres:

- 1) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku o charakterze stałym dla personelu latającego, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 9 ust. 1;
- 2) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku za bezpośrednią obsługę statków powietrznych do dnia 30 czerwca 2004 r. oraz zajmowania przez żołnierza zawodowego od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 września 2007 r. stanowiska służbowego, o którym mowa w § 13 ust. 1, traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 13 ust. 1;
- 3) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku o charakterze stałym za służbę na morzu, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 14 ust. 1;
- 4) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego w charakterze nurka lub pletwonurka do dnia 30 czerwca 2004 r., w których wykonywał on normy roczne przebywania pod powierzchnią wody określone w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1037 i 2138), traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 16 ust. 1;
- 5) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku desantowego o charakterze stałym, do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 18 ust. 1;
- 6) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego do dnia 30 czerwca 2004 r. w Jednostce Wojskowej Nr 2305, traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 20 ust. 1;
- 7) otrzymywania w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej dodatku:
 - a) dla żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych i Żandarmerii Wojskowej oraz
 - b) specjalnego z tytułu wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub zabezpieczenia operacyjnego w Wojskowych Służbach Informacyjnych oraz operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej, oraz
 - c) specjalnego za wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych w Żandarmerii Wojskowej albo czynności operacyjno-rozpoznawczych lub analityczno-informacyjnych w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego– traktuje się jako okres otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 21 ust. 1–3 albo § 22 ust. 1;
- 8) służby pełnionej przez żołnierza zawodowego do dnia 30 czerwca 2004 r., w składzie etatowych patroli rozminowania traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 23 ust. 1;
- 9) otrzymywania przez żołnierza zawodowego dodatku za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych do dnia 30 czerwca 2004 r., traktuje się jako okres otrzymywania dodatku specjalnego, o którym mowa w § 24 ust. 1.

§ 36. Do okresu służby, od którego uzależniona jest wysokość dodatku specjalnego, o którym mowa w § 13 ust. 1, wlicza się okresy:

- 1) otrzymywania przez żołnierza w okresie czynnej służby wojskowej dodatku za bezpośrednią obsługę statków powietrznych do dnia 30 czerwca 2004 r.;
- 2) zajmowania przez żołnierza zawodowego, po dniu 1 lipca 2004 r., stanowiska służbowego, o którym mowa w § 13 ust. 3.

§ 37. 1. Normy liczby godzin:

- 1) lotów, o których mowa w § 8 ust. 5 i § 9 ust. 1 pkt 1–3,
- 2) nurkowań, o których mowa w § 16 ust. 3 i ust. 4 pkt 1

– w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się do żołnierzy zawodowych od dnia 1 stycznia 2017 r.

2. Dotychczasowe decyzje przyznające dodatki do uposażenia zachowują ważność, nie dłużej jednak niż na czas w nich określony, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 38. 1. Żołnierzowi zawodowemu, którego uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem za długoletnią służbę wojskową należne w dniu 1 stycznia 2016 r. było niższe od uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem za długoletnią służbę woj-

skową należnego w dniu 31 grudnia 2015 r. przyznaje się od dnia 1 stycznia 2016 r. dodatek za długoletnią służbę wojskową, w wysokości określonej w § 29, powiększonej o różnicę między uposażeniem zasadniczym wraz z dodatkiem za długoletnią służbę wojskową należnym w dniu 31 grudnia 2015 r. a uposażeniem zasadniczym wraz z dodatkiem za długoletnią służbę wojskową należnym w dniu 1 stycznia 2016 r. do czasu uzyskania wyższego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem za długoletnią służbę wojskową.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, ulega zmniejszeniu w miarę wzrostu uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem za długoletnią służbę wojskową.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *A. Macierewicz*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 listopada 2014 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych (Dz. U. poz. 1618 oraz z 2015 r. poz. 1204 i 2211), które na podstawie art. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 2016 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. poz. 308) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia 28 grudnia 2016 r. (poz. 2296)

WYKAZ SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŹLIWYCH WARUNKÓW PEŁNIENIA SŁUŻBY PRZEZ ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH

1. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla pierwszego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie;
- 3) praca w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C;
- 4) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone;
- 5) praca w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80% w wodzie lub błocie;
- 6) praca w zaciemnionych pomieszczeniach, w których natężenie oświetlenia elektrycznego ze względów technologicznych jest poniżej wartości określonych w Polskich Normach w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych;
- 7) narażenie na drgania o ogólnym działaniu na człowieka;
- 8) praca w pomieszczeniach, w których ze względów technologicznych albo ze względu na rodzaj wykonywanej służby stosowane jest wyłącznie oświetlenie elektryczne;
- 9) praca w radiowych obiektach nadawczych i centrach radioodbiornych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych;
- 10) obsługa aparatury w gabinetach fizykoterapii;
- 11) narażenie na działanie promieniowania laserowego.

2. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla drugiego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej;
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie;
- 3) narażenie na obniżone lub podwyższone ciśnienie wynikające z procesu technologicznego, w szczególności w komorach ciśnieniowych i kesonowych;
- 4) narażenie na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne;
- 5) praca w pomieszczeniach zlokalizowanych całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu – zgodnie z ogólnymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 6) narażenie na hałas;
- 7) praca przy montażu, demontażu, konserwacji i naprawie akumulatorów;
- 8) praca przy magazynowaniu i dystrybucji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym;
- 9) załadunek, rozładunek, transport i magazynowanie paliw oraz uzupełnianie nimi sprzętu;
- 10) praca w warunkach narażenia na działanie szkodliwych czynników biologicznych zakwalifikowanych do 2–4 grupy zagrożenia, których wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 222¹ § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla trzeciego stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie substancji, preparatów lub czynników o działaniu rakotwórczym lub mutagennym, których wykaz określają przepisy wydane na podstawie art. 222 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) narażenie na promieniowanie jonizujące;

- 3) narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) przewijanie kabli oraz remont i konserwacja linii kablowej w osłonie ołowianej.

4. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla czwartego stopnia szkodliwości:

- 1) wytwarzanie, remontowanie, niszczenie oraz magazynowanie i transportowanie materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych;
- 2) wytwarzanie, magazynowanie, transportowanie oraz napełnianie i instalowanie zbiorników gazów sprężonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem;
- 3) narażenie na działanie fazy ciekłej lub gazowej paliw, w szczególności benzyny, RMN oraz niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym – w laboratoriach oraz przy pracach naukowo-badawczych z tymi materiałami;
- 4) wykonywanie prób z bronią i materiałami wybuchowymi;
- 5) praca przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem, wykonywana zgodnie z przepisami w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach i instalacjach energetycznych;
- 6) rozbudowa, remont, konserwacja kanalizacji teletechnicznej oraz naprawa i konserwacja linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych;
- 7) praca wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni;
- 8) praca przy neutralizacji niebezpiecznych środków o działaniu chemicznym, promieniotwórczym i biologicznym;
- 9) narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich;
- 10) praca w kontakcie z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi albo zwierzętami;
- 11) praca w bezpośrednim kontakcie z ludźmi chorymi na choroby psychiczne lub upośledzonymi w znacznym stopniu;
- 12) praca na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m od poziomu terenu.